

Arról szólnak a dalaik, ahogy éppen élnek

A Tankcsapda Nagyváradon

Ez az a ház; A legjobb méreg; Jönnek a férgek; Nem kell semmi; Be vagyok rúgva; Örökké tart; Azt mondom, állj; Lopott könyvek; Mindig péntek; Adjon az ég – csupán néhány ikonikus Tankcsapda-dal címét írtam le tetszőlegesen, csapongva. A *Mennyország Touristot* meg talán említenem sem kell, hiszen ezt a dalt azok is ismerik, akik nem Tankcsapda-rajongók. A népszerű debreceni rockegyüttes, Magyarország egyik leghíresebb zenekara, a Tankcsapda majdnem tíz év után jött ismét koncertezni Nagyváradra. 2014 márciusában a Tank's Not Dead európai turné keretében játszottak a Moszkva Kávézóban, akkor még a régi helyen, a Sonnenfeld-palota koncerttermében dübörögtek a Tankok. Idén, 2023 májusában a 31. Festum Varadinum keretében léptek föl a várudvarban sokak örömére. A Tankcsapda tagjai – Lukács László (ének, basszusgitár), Sidlovics Gábor „Sidi” (gitár), Fejes Tamás (dob) – a koncert előtt adtak interjút lapunknak. Szó esett inspirációról, koncertezésről, otthonlétéről és utazásról, az *Ez a nap az a nap* című új dalukról, Lukács Laci pedig a repülés varázsáról is beszélt.

– *Túl vagytok a tavaszi turnén. Hogyan sikerült az eddigi koncertkörút?*

Lukács László: – Általában nem szoktunk az év elején turnézni. Idén ki-

Fotó: Varga Zsolt

Lukács László, a Tankcsapda frontembere, alapító tagja

vételt tettünk. Január közepétől március közepéig volt tizenhat koncert. Hál'istennek – egy-két alkalom kivételével, amikor a helyszínen váltak a koncertek teltházassá – már elővételben teltház volt mindenhol. Nagyon jó hangulatú bulik lettek. Aki ott volt bármelyiken, láthatta-hallhatta.

– *Jövőre lesz 35 éves a Tankcsapda. Mit jelent számotokra ez a tankcsapdás időszak? Lukács Lacitól nemcsak mint frontembertől, hanem mint ala-*

pító tagtól is kérdezem: az efféle mér-földköveknél készítesz-e valamilyen képzeletbeli leltárt?

L. L.: – Nem jellemző sem rám, sem a zenekar többi tagjára a leltárkészítés. Természetesen a kerek évfordulókat érdemes megünnepelni. Ám ilyenkor sokkal inkább a közönséget ünnepeljük meg, azt, hogy ennyi éven át velünk vannak. Ez sokkal fontosabb, mint hogy magunkat ünnepelgessük. Egyébként ennyi évtizedet nehéz lenne néhány mondatban összefoglalni, de az kétségtelen, hogy nagyon sok minden áll mögöttünk a zenekart illetően, beleszámítva az összes koncertet, lemezt, jó és rossz dolgot. Azt kívánom mindenkinek, aki bármilyen munkába belefog az élete során, legalább annyi örömben és sikerben legyen része, mint amennyi nekünk volt ezekben az évtizedekben.

– *Több Tankcsapda-dalt feldolgoztak már más előadók – például a Sárík Péter Trió és Falusi Mariann a Jazzkivánságműsorban, Harcsa Veronika, Majka stb. – sokféle módon, különféle stílusban. A Metallica a 2018-as budapesti koncertjén eljátszott egy Tankcsapda-számot. Milyen érzés mindez számotokra?*

Sidlovics Gábor „Sidi”: – Ha egy zenekarnak mindenféle stílusban és különféle népszerűségi szinten lévő előadók feldolgozzák meg átdolgozzák a dalait, az egyértelműen azt mutatja: azzal a zenekarral számolnak. Az is jó, hogy a mai mainstreamhez tartozó egyik popzenei előadó tegnap este Budapesten eljátszotta az egyik dalunkat. Az is tök jó, hogy tele van a Youtube olyan amatőr zenekarokkal, amelyek játsszák a Tankcsapda-dalokat kis klubokban. És a másik véglet meg, ugye, amikor a Metallica eljátszsa *A legjobb*

Foto: Varga Zsolt

A nagykanizsai születésű Sidlovics Gábor „Sidi” tíz éve „debreceni”, 2000 óta gitáros a Tankcsapdának

mérget a Papp László Sportarénában. Ez mind-mind azt jelzi, hogy a zenekar jelen van a köztudatban, az emberek fejében, és jó értelemben véve kikerülhetetlen. Mindig nagyon szívesen vesszük, amikor szembejönnek velünk ilyen dolgok. Az egyik legjobb bók vagy visszajelzés, amit egy zenekar kaphat.

– *A Metallica tagjaival sikerült találkoznotok?*

S. G. S.: – Nem. E-mailben váltottunk pár szót. Egyébként az, hogy a koncertjükön Tankcsapdát énekelnek, nagy titok volt, elméletileg nem is tudhattunk róla. Persze azért minden titok kiszivárog. Kaptunk egy fülest, hogy lehet, várható egy ilyen meglepetés. Utána megköszöntük nekik e-mailben. Vissza is jeleztek. A szokásos lezser amerikai stílusban, megemlítve, miszerint milyen jó élmény volt nekik is.

L. L.: – Természetesen ha nagyon akartuk volna, minden bizonnyal találkozhattunk volna velük, de igazából akkor nem ez volt a cél. Nem lehet tudni, mit hoz a jövő, de nem csodálkoznék rajta, ha egyszer összejönne egy személyes találkozás, hiszen az elmúlt sok évben néhány fesztiválon volt már szerencsénk olyan zenekarokkal találkozni, együtt koncertezni, amelyek a kedvenceink, példaképeink közé tartoznak a mai napig.

– *A Tankcsapda dalszövegei a könnyedebb, bulizásról, csajozásról, piálásról szóló témák mellett komoly, fajsúlyosabb mondandót is megfogalmaznak – a hittel, Istennel és az ördöggel kapcsolatos kérdésektől kezdve a politikáig és szociális problémáig. Mostanában milyen témák foglalkoztatnak titeket? Mi ad inspirációt egy új dal megszületéséhez?*

L. L.: – Szerintem nemcsak a Tankcsapdára jellemző, hanem sok más zenekarra, hogy a dalszövegek azokat a dolgokat jelenítik meg, amik a zenekart, az együttes dalszövegíróját vagy a zenekarhoz kapcsolódó szövegírókat foglalkoztatják az életének abban a fázisában. Ha az ember huszoneves, nyilván sokkal többet foglalkozik a csajokkal meg a piálással, mint, mondjuk, hetvenévesen, mert akkor inkább töpreng az élet nagy kérdéseiben. Most persze két szélsőséget említettem. De látom is, hogy ez így van. Korszakok vannak az életben, és persze nemcsak az enyémben, hanem mindhármunkéban, amik akaratlanul és természetesen akarva is megjelennek a dalszövegekben. Ezért nincs semmiféle különösebb inspiráció, ha úgy tetszik, nagy megfejtés. Csak arról szólnak a dalaink, ahogy éppen

Fotó: Borbély Tibor

Fejes Tamás a Tankcsapda dobosa 2000 óta

élünk, amit éppen csinálunk azokban az időkben.

S. G. S: – Hamarosan videoklipet forgatunk egy új dalhoz, amelynek címe: *Ez a nap az a nap.* (A dal és a klip azóta megjelent, megtalálható a Youtube-on is – szerző megj.) Szerintem ez kimondottan olyan lett, olyasmi szaladt ki Laci lelkéből, amelyet szerintem nagyon fognak szeretni és nagyon átrágnak majd a Tankcsapda-rajongók. Vannak, ugye, egyfelől a könnyedebb, de jópofa dalszövegek. És vannak, mint amilyen ez is, a kimondottan elgondolkoztató, igazi, klasszikus értelemben vett tankcsapdás, ha lehet mondani, lukácsos, talán nem elsőre, egyből befogadható, de másodjára, harmadjára hallgatva gondolatébresztő dalszövegek.

Fejes Tamás: – Szerintem azért erős dalszöveg, mert odamondós, emellett pedig mély tartalma is van. Úgy gon-

dolom, egyből fog ütni a szókimondó része miatt. Persze majd az idő eldönti. Meg hát más kérdés az is, ki mit vesz ki belőle. Az *Ez az a ház*-at is mindenki másképp értelmezi, máshogy aposztrofálja. Van, aki egy házról beszél, más meg a test-lélek egyensúlyáról. Azért mondom, hogy ez az új dal erős szöveg lett, mert aki felületesen vizsgál egy szöveget, annak is jó tempós, oda-mondogató, de aki szeret mélységekbe belemenni, ahogy Sidi is mondta, az szintén megtalálja benne saját magát, illetve a mondanivalót.

– *Új dal már van. Várható új lemez is?*

L. L.: – Ahogy Sidi is említette az előbb: jön egy új dal. Ez van most nálunk fókuszban. Új lemeztervről annyit: nyilván vannak zenei meg szövegötletek, és ezek minden bizonnyal összeállnak egy új albummá, de erről most még túl korai lenne beszélni.

– *Mit jelent nektek a debreceniség? És mit jelent úton lenni, meg otthon lenni?*

F. T.: – A Tankcsapda lényege a turnézás, illetve az úton levés. Az együttes alapjában véve mindig is turnézó zenekar volt. A koncertezés a lételeme, itt érzi magát a legjobban, így mozog a legkomfortosabban. Sokkal jobban érezzük magunkat útközben, turnézás közben, mint, mondjuk, egy stúdióban vagy klipforgatáson. A debreceniségről meg annyit: Sidi most már tíz éve debreceni, mi meg Lacival tősgyökeres debreceniek vagyunk. Igazság szerint nekünk Debrecen azt a nyugalmat adja meg, amire egy turnézó zenekarnak szüksége van a sok pörgés után. Lehet, hogy Debrecen unalmas város, de nekünk meg éppen azt a nyugalmat nyújtja, ami egy ilyen folyamatos

zakatolásban lévő zenekarnak megteremti a háttérrel. Ez a kicsit unalmas város amúgy épül-szépül. Mi szeretjük Debrecen. Szeretünk onnan eljönni, de szeretünk visszatérni, hazatérni is. Ezt mindhármunk nevében mondhatom. És szeretünk ott élni meg alkotni, mert nekünk az a város megadja épp azt a békességet, amire a szürke hétköznapiakban szükségünk van.

– *Kicsit más hangulatúak is a debreceni koncerteitek.*

F. T.: – Igen, ott mindenféleképpen érezhető egy kicsit más, bensőségeesebb hangulat. De az odautazók is azt mondják, hogy ezt érzik a Tankcsapdánál. Hogyha Debrecenben játszunk, mindig van egyfajta pluszenergia. Mi ezzel az elején annyira nem foglalkoztunk, de mostanában kívülről is vizsgáljuk ezt a dolgot. Valószínűleg így van, mert csakugyan euforikus hangulatban telnek ezek a koncertek, és abszolút kedvező visszaigazolások vannak.

– *Azt olvastam valahol, valamelyik interjúdban, hogy úrhajós szerettél volna lenni, és hogy Farkas Bertalan megelőzött. Ejtőernyőztél, szereted a repülést. Miért vonz a repülés?*

L. L.: – Hogy miért vonz, nem tudom. De azt tudom, hogy egészen kisgyermekkorom óta a levegő szerelmese vagyok, ha úgy tetszik. Ha nem zenész, ha nem rock'n roll-gitáros, énekes lettem volna, akkor minden bizonnyal a repüléssel kapcsolatos valamilyen dologgal foglalkoznék. Hogy ennek mi az oka, tényleg nem tudnám megválaszolni, de kétségtelen, hogy számomra ez fontos dolog.

Tóth Hajnal